

store centre og lavprisbutikker. Regeringens forslag vil ikke i sig selv bremse butiksdøden.

Enhedslisten mener, at situationen på butiksområdet er så alvorlig, at kommunerne og amterne skal fratages retten til at tillade den slags byggeri. De lokale myndigheder har åbenlyst svært ved at modstå presset fra de store butikskoncerner, som lokker med guld og grønne skove for de kommuner, der er så begunstigede at få tilbudet om et nyt storcenter.

Regeringens udspil vil derfor ikke have nogen mærkbar effekt for butiksudviklingen i Danmark. Såfremt planlægningsstoppet ophæves på de af regeringen foreslåede vilkår, vil det betyde, at alle de skuffeprojekter, som har hobet sig op under det midlertidige stop, vil blive frigjort.

Enhedslisten foreslår derfor, at det eksisterende planlægningsstop gøres permanent ved lov og suppleres med en række yderligere tiltag, som sikrer, at udviklingen i stedet vendes.

Ad 2)

I dag kan der foretages skattemæssig afskrivning på bygninger, der benyttes til butikshandel, herunder lavprisvarehuse og storcentre. Afskrivningsreglerne tillader investorerne afskrivning på 6 pct. årligt af anskaffelsessummens kontantværdi, indtil 60 pct. er afskrevet, hvorefter afskrivningen nedsættes til 2 pct. årligt. Det er således muligt at afskrive 60 pct. af investeringen i løbet af 10 år.

De favorable afskrivningsregler fungerer som en magnet på investormiljøet i Danmark, hvilket samfundsmæssigt er uansvarligt, når der allerede i dag er en massiv overkapacitet i butiksområdet. Udviklingen har således langt overhalet afskrivningsreglernes eventuelle samfundsmæssige berettigelse.

Enhedslisten foreslår, at der gennemføres en ændring af afskrivningsreglerne, så det ikke længere er muligt at afskrive bygninger til butiksmål.

Konsekvensen vil være, at det bliver langt mindre attraktivt at investere i storcentre og lavprisvarehuse. En ændring af afskrivningsreglerne kan f.eks. ske ved at nedtrappe afskrivningsprocenten over en kort årrække.

Herudover skal der indføres en miljøafgift, som pålægges butikker med egne parkeringsarealer til biler. Miljøafgiftens størrelse er relateret til bilparkeringsarealets størrelse. Arealer til cykelparkering skal ikke omfattes af afgift.

Miljøafgiften udregnes på basis af en anslået gennemsnitlig meromkostning, som en gennemsnitlig bilkunde til et gennemsnitligt storcenter/lavprisbutik udløser for samfundet, idet der heri indregnes bl.a.

miljøbelastning, vejbyggeri og vedligeholdelse samt hospitalsudgifter. Der er således tale om beregning af en fælles kvadratmeterafgift for alle butikkers bilparkeringsarealer. Miljøafgiften forventes at blive på adskillige tusinde kroner pr. parkeringsplads.

Miljøafgiften pålægges ligeledes kommuner eller andre, som stiller parkeringsarealer til rådighed for butikker. Der kan overvejes indført en afgiftsfri bundgrænse på et mindre antal parkeringspladser.

Sigtet med miljøafgiften er således at pålægge store butikker og centre den reelle meromkostning, som deres butikstype påfører samfundet, for herved at stille de mindre, lokale butikker, som ikke påfører samfundet disse udgifter, mere lige i konkurrencen.

Ad 3)

En indsats, som alene stopper bygning af nye store butikker, og som forringer deres konkurrenceforhold over for de små lokale butikker, er i sig selv ikke nok.

Skal der sættes gang i en proaktiv alternativ udvikling, skal kommuner, beboergrupper og landbysamfund anspores til at genoprette dagligvarebutikker i nærheden af, hvor folk bor. Derfor foreslår Enhedslisten, at provenuet fra miljøafgiften på kunde- og parkeringsarealer anbringes i en statslig butiksfond, som støtter bevarelsen og oprettelsen af små lokale dagligvarebutikker i områder, hvor lokalt engagement tilskynder hertil.

Forslagsstillerne forestiller sig, at butiksfonden helt eller delvist overtager eller etablerer butikskloakler, som udlejes til grupper eller indkøbsforeninger. Lejens størrelse fastsættes i form af en omsætningsafgift. Det er en forudsætning for butiksfondens deltagelse, at butikken drives som et non profit-foretagende.

Butiksfonden ledes af en bestyrelse med repræsentanter fra interesseorganisationer og fagforbund for de mindre butikker, fra kommunerne samt fra miljøorganisationer. Sekretariatsfunktionen henlægges til Miljø- og Energiministeriet.

Ad 4)

Det skal være lettere at være samfundsborger i de tyndt befolkede områder.

Derfor foreslås, at det offentlige benytter lokale non profit-dagligvarebutikker i landdistrikterne til at varetage en række serviceydelser, som det offentlige ikke selv finder rimeligt at drive i forhold til befolkningsgrundlaget, og som det private ikke finder rentabelt.

Det kan eksempelvis dreje sig om post- og biblioteksfunktion, om informationskontor i form af frem-